Kildestoff til *Arbeidshefte for tjenestemøtet*

3.–9. JANUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | DOMMERNE 15–16

«Forræderi – noe helt forkastelig!»

***w12* 15.4. 8 avsn. 4**
Forræderi – et illevarslende tegn i tiden!

4 Det første advarende eksemplet vi skal se på, er den bedragerske Dalila, som dommeren Samson hadde forelsket seg i. Samson hadde til hensikt å lede kampen mot filisterne på vegne av Guds folk. De fem filistiske fyrstene, som kanskje 'visste at Dalila ikke hadde lojal kjærlighet til Samson, tilbød henne mye penger for at hun skulle finne ut hva som var hemmeligheten bak hans store styrke, slik at de kunne rydde ham av veien. Den pengegriske Dalila lot seg bestikke, men hennes forsøk på å finne ut av Samsons hemmelighet mislyktes tre ganger. Hun fortsatte derfor å 'presse ham med sine ord og stadig mase på ham'. Til slutt ble «hans sjel … så utålmodig at han kunne dø». Så han fortalte henne at det aldri var blitt brukt rakekniv på håret hans, og at hvis det ble det, ville han miste sin styrke. Da Dalila fikk vite det, sørget hun for at Samsons hår ble raket mens han sov i fanget hennes. Så overgav hun ham til filisterne for at de kunne gjøre hva de ville med ham. (Dom 16:4, 5, 15–21) For en foraktelig handling! Grådighet fikk Dalila til å forråde en som elsket henne.

***w05* 15.1. 27 avsn. 4**
Viktige punkter fra Dommernes bok

14:16, 17; 16:16. Å øve press på noen ved å gråte og mase er noe som kan skade et forhold. – Ordspråkene 19:13; 21:19.

***w12* 15.4. 11–12 avsn. 15–16**
Forræderi – et illevarslende tegn i tiden!

15 Hvordan kan ektefeller forbli lojale mot hverandre? Guds Ord sier: «Gled deg sammen med din ungdoms hustru [eller ektemann]», og: «Se livet med den hustru [eller ektemann] som du elsker.» (Ordsp 5: 18; Fork 9:9) Etter hvert som begge to blir eldre, må de være «fullt til stede» i forholdet, både fysisk og følelsesmessig. Det innebærer at de må være oppmerksomme mot *hverandre,* bruke tid på *hverandre* og styrke forholdet til *hverandre.* De må konsentrere seg om å ta vare på ekteskapet og sitt forhold til Jehova. Ektefeller må derfor studere Bibelen *sammen,* gå regelmessig på feltet *sammen* og be om Jehovas velsignelse *sammen.*

FORTSETT Å VÆRE LOJAL MOT JEHOVA

16 Noen i den kristne menighet har begått alvorlige synder og er blitt irettesatt «med strenghet, for at de kan være sunne i troen». (Tit 1:13) Noen har hatt en oppførsel som har ført til at de har måttet bli ekskludert. Tukten har hjulpet «dem som er blitt oppøvd ved den», til å bli åndelig friske. (Hebr 12:11) Hva om en i familien vår eller en nær venn av oss blir ekskludert? Nå blir vår lojalitet – ikke mot den personen, men mot Gud – satt på prøve. Jehova følger med på det vi gjør, for å se om vi vil rette oss etter hans bud om ikke å ha kontakt med *noen* som er ekskludert. – ***Les 1. Korinter 5:11–13.***

Åndelige perler

***w05* 15.3. 27 avsn. 6**
Samson seirer med styrke fra Jehova

Samson var målbevisst i sin kamp mot filisterne. Da han tok inn hos en prostituert

kvinne i Gaza, var det med tanke på at han skulle kjempe mot Guds fiender. Samson var i en fiendtlig by og trengte losji for natten, og det kunne han få hos den prostituerte kvinnen. Samson hadde ingen umoralske baktanker med dette. Han forlot kvinnens hus ved midnatt, grep så fatt i byportene og de to sidestolpene og bar dem opp på toppen av et fjell i nærheten av Hebron, som lå omkring 60 kilometer unna. Gud godkjente det han gjorde, og gav ham styrke til å klare det. – Dommerne 16:1–3.

10.–16. JANUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | DOMMERNE 17–19

«Ulydighet mot Guds lov fører til problemer»

***it*-2 315**
Mika

1. En mann fra Efraim. Mika tok 1100 sølvstykker fra sin mor og brøt dermed det åttende av De ti bud. (2Mo 20:15) Da han bekjente sin synd og leverte sølvstykkene tilbake, sa moren: «Jeg skal sannelig hellige sølvet fra min hånd til Jehova for min sønn, for å lage et utskåret bilde og en støpt billedstøtte; og nå gir jeg det tilbake til deg.» Hun tok så 200 sølvstykker og gav dem til en sølvsmed, som laget «et utskåret bilde og en støpt billedstøtte», som deretter kom til å være i Mikas hus. Mika, som hadde «et gudshus», laget en efod og noen terafim-bilder og satte en av sine sønner til å tjene som prest for seg. Selv om dette tilsynelatende ble gjort til ære for Jehova, var det i høy grad forkastelig, for det innebar en krenkelse av det budet som forbød avgudsdyrkelse (2Mo 20:4–6), og betydde at Jehovas tabernakel og presteskap ble satt til side. (Dom 17:1–6; 5Mo 12:1–14) Mika tok senere Jonatan, en etterkommer av Moses' sønn Gersjom, inn i sitt hus og leide denne unge levitten for at han skulle tjene som hans prest. (Dom 18:4, 30) I sin villfarelse var Mika tilfreds med dette og sa: «Nå vet jeg virkelig at Jehova kommer til å gjøre godt mot meg.» (Dom 17:7–13) Men Jonatan var ikke av Arons slekt og var derfor ikke kvalifisert til å være prest i det hele tatt, noe som bare gjorde Mikas synd verre. – 4Mo 3:10.

***it*-2 316 avsn. 1**
Mika

Det tok ikke lang tid før Mika og en gruppe menn satte etter danittene. Da de innhentet dem og fikk spørsmål om hva de ville, sa Mika: «Gudene mine som jeg har laget, har dere tatt, likeså presten, og dere drar av sted, og hva har jeg igjen?» Dans sønner truet da med å angripe Mika hvis han fortsatte med å protestere og følge etter dem. Mika, som innså at danittene var mye sterkere enn hans flokk, vendte hjem. (Dom 18:22–26) Danittene angrep så Lajisj og brente byen og bygde byen Dan der hvor den hadde ligget. Jonatan og hans sønner ble prester for danittene, som «fortsatte å ha Mikas utskårne bilde, som han hadde laget, oppstilt hos seg alle de dager den sanne Guds hus [tabernaklet] var i Sjilo». – Dom 18:27–31.

Åndelige perler

***w15* 15.12. 10 avsn. 6**
En levende oversettelse av Guds Ord

6 Grunnlaget for å beholde Guds navn i Bibelen har ikke blitt mindre – tvert imot!

Den engelske reviderte 2013-utgaven av *Ny verden-oversettelsen* gjengir navnet 7216 ganger, 6 flere enn i 1984-utgaven. Fem av disse nye stedene finner vi i 1. Samuelsbok 2:25; 6:3; 10:26; 23:14, 16. Navnet ble satt inn her hovedsakelig fordi det står i disse versene i Dødehavsrullene, som er over 1000 år eldre enn den massoretiske tekst. Guds navn ble også satt inn i Dommerne 19:18 som et resultat av ytterligere studium av gamle håndskrifter.

17.–23. JANUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | DOMMERNE 20–21

«Fortsett å rådspørre Jehova»

***w11* 15.9. 32 avsn. 2**
Kan du etterligne Pinehas når du møter utfordringer?

Etter en tragisk hendelse der medhustruen til en levitt ble voldtatt og drept av mennene i Gibea, i Benjamin stammes område, drog de andre stammene ut for å føre krig mot benjaminittene. (Dom 20:1–11) De bad Jehova om hjelp før de drog ut i striden, men to ganger ble de slått og mistet mange menn. (Dom 20:14–25) Tenkte de da at bønnene deres var nytteløse? Ville Jehova egentlig at de skulle gjøre noe med den uretten som var blitt begått?

***w11* 15.9. 32 avsn. 4**
Kan du etterligne Pinehas når du møter utfordringer?

Hva kan vi lære av dette? Selv om de eldste gjør seg store anstrengelser og ber om Guds hjelp, hender det at noen av problemene i menigheten vedvarer. Hvis det skjer, bør de eldste huske det Jesus sa: «Fortsett å be, og det skal bli gitt dere; fortsett å lete, og dere skal finne; fortsett å banke på, og det skal bli lukket opp for dere.» (Luk 11:9) Selv om det kan virke som om Jehova venter med å besvare en bønn, kan de eldste være sikker på at han vil bønnhøre dem når hans tid er inne.

Åndelige perler

***w14* 1.5. 11 avsn. 4–6**
Visste du dette?

Hvordan ble slynger brukt i oldtidens krigføring?
Slyngen var det våpenet David brukte da han drepte kjempen Goliat. Det ser ut til at David lærte å bruke dette våpenet i de årene han var gjetergutt. – 1. Samuelsbok 17:40–50.

Slyngen er avbildet i både egyptisk og assyrisk kunst fra bibelsk tid. Dette våpenet bestod av en åpen pose av lær eller stoff som var festet til to reimer eller bånd. I denne posen la slyngekasteren en glatt eller rund stein som hadde en diameter på mellom 5 og 7,5 centimeter og kunne veie 250 gram. Deretter svingte han slyngen over hodet og slapp det ene båndet, slik at steinen for framover med stor kraft og presisjon.

Under utgravninger i Midtøsten har man funnet et stort antall slyngesteiner fra kriger i oldtiden. De steinene som dyktige krigere slynget, kan ha oppnådd en hastighet på 160 til 240 kilometer i timen. Forskere er uenige om hvorvidt slyngen hadde like stor rekkevidde som buen, men slyngen kunne avgjort være like dødbringende. – Dommerne 20:16.

24.–30. JANUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | RUT 1–2

«Vis lojal kjærlighet»

***w16.02* 14 avsn. 5**
Etterlign Jehovas nære venner

5 Rut kunne lett ha tenkt som så at hun hadde familie i Moab som ville ta seg av henne, en ung enke, og la henne få bo hos dem. Moab var hjemlandet hennes. Kulturen der var hennes kultur, språket der var hennes språk, og folket der var hennes folk. No'omi kunne ikke love henne slike fordeler i Betlehem. Hun oppfordret i stedet Rut til å bli værende i Moab. No'omi var redd for at hun ikke kunne gi svigerdøtrene sine en ektemann eller et hjem. Hva skulle Rut gjøre? Orpa hadde dratt «tilbake til sitt folk og *sine guder*». (Rut 1:9–15) Rut derimot ville ikke vende tilbake til de falske gudene i hjemlandet sitt.

***w16.02* 14 avsn. 6**
Etterlign Jehovas nære venner

6 Det ser ut til at Rut hadde lært om Jehova Gud, kanskje av sin avdøde ektemann eller av No'omi. Jehova var ikke som moabittenes guder. Rut visste at Jehova hadde krav på at hun elsket ham og tilbad ham. Men kunnskap var ikke nok. Rut måtte gjøre et valg. Skulle hun velge Jehova som sin Gud? Rut gjorde et forstandig valg. Hun sa til No'omi: «Ditt folk skal være mitt folk, og din Gud skal være min Gud.» (Rut 1:16) Det er hjertevarmende å tenke på Ruts kjærlighet til No'omi, men noe som er mye viktigere, er at hun elsket Jehova. Jordeieren Boas roste senere Rut for at hun hadde søkt tilflukt under Jehovas vinger. **(Les Rut 2: 12.)** Det kan få oss til å tenke på en fugleunge som søker tilflukt under vingene til en sterk, beskyttende forelder. (Sal 36:7; 91:1–4) Jehova ble en slik forelder for Rut. Han belønnet henne for hennes tro, og hun fikk aldri noen grunn til å angre på den avgjørelsen hun hadde tatt.

Åndelige perler

***w05* 1.3. 27 avsn. 1**
Viktige punkter fra Ruts bok

1:13, 21 – Var det slik at Jehova gjorde livet bittert for No'omi og 'voldte henne ulykke'? Nei, og No'omi anklaget ikke Jehova for å ha handlet galt. Men i betraktning av alt det som hadde hendt henne, trodde hun at Jehova var imot henne. Hun følte seg bitter og desillusjonert. Og på den tiden ble det å ha barn betraktet som en velsignelse fra Jehova og barnløshet som en forbannelse. No'omi, som ikke hadde noen barnebarn, og som hadde mistet de to sønnene sine i døden, kan ha syntes at hun hadde god grunn til å tro at Jehova hadde ydmyket henne.

31. JANUAR–6. FEBRUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | RUT 3–4

«Skaff deg et godt navn og rykte og behold det»

***w12* 1.10. 22 avsn. 5**
«En prektig kvinne»

Den vennlige og beroligende tonen Boas svarte i, gjorde uten tvil Rut godt. Han sa: «Velsignet være du av Jehova, min datter. Du har gitt enda bedre uttrykk for din kjærlige godhet i det siste tilfellet enn i det første tilfellet, ved ikke å gå etter de unge menn, verken de ringe eller de rike.» (Rut 3:10) Med «det første tilfellet» siktet

han til den lojale kjærlighet Rut hadde vist No'omi ved å følge henne tilbake til Israel og ta seg av henne. «Det siste tilfellet» var det som nettopp hadde skjedd. Boas var klar over at en ung kvinne som Rut kunne ha prøvd å finne en ektemann blant menn som var mye yngre, enten rike eller fattige. Hun ønsket i stedet å gjøre godt, ikke bare mot No'omi, men også mot No'omis avdøde mann, for å føre den døde mannens navn videre i hans hjemland. Det er ikke vanskelig å forstå hvorfor den unge kvinnens uselviskhet gjorde inntrykk på Boas.

***w12* 1.10. 23 avsn. 1**
«En prektig kvinne»

Så godt det må ha vært for Rut å tenke på det Boas hadde sagt om at alle visste at hun var «en prektig kvinne»! Det at hun var kjent for dette, hadde utvilsomt sammenheng med at hun hadde vært så ivrig etter å lære Jehova å kjenne og å tjene ham. Hun hadde dessuten vist stor godhet mot No'omi og forsøkt å sette seg inn i hvordan No'omi og hennes folk levde, og hun hadde villig tilpasset seg vaner og skikker som sikkert hadde vært ukjente for henne. Det å etterligne Ruts tro vil derfor innbefatte det å gå inn for å vise respekt for andre og deres vaner og skikker. Hvis vi gjør det, kan også vi få et godt rykte.

***w12* 1.10. 24 avsn. 2**
«En prektig kvinne»

Boas giftet seg med Rut. Vi leser videre: «Da lot Jehova henne unnfange, og hun fødte en sønn.» Kvinnene i Betlehem lykkønsket No'omi og lovpriste Rut – de sa at Rut var 'bedre for No'omi enn sju sønner'. Senere får vi vite at Ruts sønn ble farfar til den store kong David. (Rut 4:11–22) Og David ble en av Jesu Kristi forfedre. – Matteus 1:1.

Åndelige perler

***w05* 1.3. 29 avsn. 3**
Viktige punkter fra Ruts bok

4:6 – I hvilken forstand kunne en gjenkjøper 'ødelegge sin egen arv' ved å foreta tilbakekjøpet? For det første var det slik at hvis en som var blitt fattig, hadde solgt sin arvelodd, ville en gjenkjøper måtte bruke penger på å kjøpe den til en pris som avhang av hvor mange år det var igjen til det neste jubeláret. (3. Mosebok 25:25–27) Ved å gjøre dette reduserte han verdien av det han selv eide. For det andre var det slik at hvis Rut fødte en sønn, var det denne sønnen og ikke noen av gjenkjøperens andre nære slektninger som ville få arve den åkeren som var blitt kjøpt tilbake.

7.–13. FEBRUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. SAMUELSBOK 1–2

«Åpne hjertet ditt for Jehova i bønn»

***ia* 55 avsn. 12**
Hun åpnet sitt hjerte for Gud i bønn

12 Hanna var på denne måten et godt eksempel for alle Guds tjenere med hensyn til bønn. I sin godhet oppfordrer Jehova sitt folk til å tale fritt til ham uten å holde noe tilbake, ja til å åpne sitt hjerte for ham slik et tillitsfullt barn gjør overfor en kjærlig far eller mor. **(*Les Salme 62:8; 1. Tessaloniker 5:17.*)** Apostelen Peter skrev under inspirasjon disse trøsterike ordene om bønn til Jehova: «[Kast] all deres bekymring på ham, for han har omsorg for dere.» – 1. Pet 5:7.

***w07* 15.3. 16 avsn. 4**
Hvordan Hanna fikk fred i sinnet

Hva kan vi lære av alt dette? Når vi ber til Jehova om ting vi er bekymret for, kan vi fortelle ham hvordan vi føler det, og komme med oppriktige anmodninger. Hvis det ikke er noe mer vi kan gjøre for å løse problemet, bør vi overlate saken i Jehovas hender. Det er ikke noe som er bedre enn det. – Ordspråkene 3:5, 6.

Åndelige perler

***w05* 15.3. 21 avsn. 5**
Viktige punkter fra 1. Samuelsbok

2:10 – Hvordan kunne Hanna be om at Jehova måtte «gi sin konge styrke», når det ikke var noen jordisk konge i Israel? Det var forutsagt i Moseloven at israelittene skulle få en jordisk konge. (5. Mosebok 17:14–18) I den profetien som Jakob kom med på dødsleiet, sa han: «Septeret [et symbol på kongemyndighet] skal ikke vike fra Juda.» (1. Mosebok 49: 10) Dessuten hadde Jehova sagt om Sara, israelittenes stammor: «Konger over folkeslag skal komme fra henne.» (1. Mosebok 17:16) Hanna bad derfor for en framtidig konge.

14.–20. FEBRUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. SAMUELSBOK 3–5

«Jehova er omtenksom»

***w18.09* 24 avsn. 3**
Allmektig og likevel omtenksom

3 Samuel begynte å gjøre tjeneste for Jehova ved tabernaklet i veldig ung alder. (1. Sam 3:1) En natt etter at Samuel hadde lagt seg, skjedde det noe helt uvanlig. **(Les 1. Samuelsbok 3:2–10.)** Han hørte at noen ropte navnet hans. Siden han trodde at det var øverstepresten, Eli, som ropte på ham, løp han lydig til den eldre mannen og sa: «Her er jeg. Du ropte på meg.» Men Eli sa at han ikke hadde ropt. Da det samme skjedde to ganger til, skjønte Eli at det var Gud som ropte på Samuel. Så han fortalte gutten hva han skulle si hvis Jehova ropte på ham igjen, og Samuel gjorde som han fikk beskjed om. Hvorfor sa ikke Jehova til Samuel, gjennom sin engel, allerede den første gangen at det var han som ropte på ham? Det sier ikke Bibelen noe om, men det som skjedde videre, tyder på at en viktig grunn var at han hadde omtanke for Samuel. Hvordan det?

***w18.09* 24 avsn. 4**
Allmektig og likevel omtenksom

4 **Les 1. Samuelsbok 3:11–18.** Jehovas lov sa at barn skulle vise eldre mennesker respekt, spesielt dem som hadde myndighet. (2. Mos 22:28; 3. Mos 19:32) Så det er vanskelig å forestille seg at den unge Samuel ville ha gått til Eli om morgenen og frimodig overbrakt et kraftig domsbudskap fra Gud. Bibelen sier at Samuel «var redd for å fortelle Eli om synet». Men Gud gjorde det tydelig for Eli at det var han som ropte på Samuel. Det førte til at Eli ba Samuel om å fortelle ham hva Gud hadde sagt. «Ikke skjul … for meg et eneste ord av alt det han sa til deg», befalte han. Samuel «fortalte ham da alt».

Åndelige perler

***w05* 15.3. 21 avsn. 6**
Viktige punkter fra 1. Samuelsbok

3:3 – Sov Samuel virkelig i Det aller helligste? Nei, det gjorde han ikke. Samuel

var en kehatittisk levitt som ikke tilhørte presteslekten. (1. Krønikebok 6:33–38) Han hadde derfor ikke lov til å «gå inn og se de hellige ting». (4. Mosebok 4:17–20) Den eneste delen av helligdommen som Samuel hadde adgang til, var tabernaklets forgård. Det må ha vært der han sov. Eli sov tydeligvis også et eller annet sted i forgården. Med uttrykket «der Guds ark stod», siktes det tydeligvis til hele tabernakelområdet.

21.–27. FEBRUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. SAMUELSBOK 6–8

«Hvem er din Konge?»

***it*-1 801 avsn. 4**
Guds rike

Krav om en jordisk konge. Nesten 400 år etter utgangen av Egypt og over 800 år etter at Gud hadde inngått sin pakt med Abraham, krevde israelittene å få en jordisk konge som kunne lede dem, slik som de andre nasjonene hadde. Derved forkastet de Jehova som sin konge. (1Sa 8:4–8) De kunne riktignok med rette forvente at Gud ville opprette et kongerike i samsvar med sitt løfte til Abraham og Jakob, som er nevnt ovenfor. Og de hadde ytterligere grunn til å nære et slikt håp ifølge den profetien som Jakob på sitt dødsleie uttalte om Juda (1Mo 49:8–10), ifølge Jehovas ord til Israel etter utgangen av Egypt (2Mo 19:3–6), ifølge lovpakten (5Mo 17:14, 15), ja selv ifølge det budskapet som Gud lot profeten Bileam forkynne (4Mo 24:2–7, 17). Samuels troende mor, Hanna, gav også uttrykk for dette håpet i sin bønn. (1Sa 2:7–10) Jehova hadde imidlertid ennå ikke fullt ut åpenbart sin «hellige hemmelighet» angående Riket og hadde ikke angitt når tiden var inne til at det skulle opprettes, eller hvordan denne regjeringen skulle være oppbygd – om den skulle være jordisk eller himmelsk. Det var derfor formastelig av folket nå å forlange å få en jordisk konge.

***w11* 1.1. 27 avsn. 1**
Han holdt ut til tross for skuffelser

Legg merke til hvordan Jehova reagerte da Samuel la denne saken fram for ham i bønn: «Lytt til folkets røst i alt det de sier til deg; for det er ikke deg de har forkastet, men det er meg de har forkastet, så jeg ikke skal være konge over dem.» Dette var virkelig til stor trøst for Samuel, men tenk over hvor grovt disse menneskene hadde krenket Den Allmektige Gud! Jehova bad sin profet om å advare israelittene om hvilken høy pris de ville måtte betale for å ha en jordisk konge. Samuel gjorde dette, men de insisterte: «Nei, en konge skal det være over oss.» Samuel var som alltid lydig mot Gud og salvet så den kongen Jehova utvalgte. – 1. Samuelsbok 8:7–19.

***w10* 15.1. 30 avsn. 9**
Jehovas styre blir opphøyd!

9 Historien bekrefter sannheten i Jehovas advarsel. Israel fikk alvorlige problemer under jordiske kongers styre, spesielt når kongen var troløs. Når vi tenker på det som skjedde med Israel, er det ikke overraskende at ikke noe styre utøvd av mennesker som ikke kjenner Jehova, noen gang har klart å skape varige gode resultater. Noen politikere ber riktignok om at Gud må velsigne det de gjør for å oppnå fred og sikkerhet, men hvordan kan Gud velsigne dem som ikke underordner seg hans styre? – Sal 2:10–12.

Åndelige perler

***w02* 1.4. 12 avsn. 13**
Hvorfor bli døpt?

13 Før vi kan bli døpt som vitner for Jehova, må vi omvende oss. De som omvender seg, gjør det frivillig og etter at de har truffet en helhjertet beslutning om å følge Kristus Jesus. De tar avstand fra sin tidligere urette livsførsel og bestemmer seg for å gjøre det som er rett i Guds øyne. I Bibelen kan hebraiske og greske verb som har med omvendelse å gjøre, bety «å vende tilbake, å vende om». En slik handling sikter til det å slutte å følge en urett handlemåte og vende om til Gud. (1. Kongebok 8:33, 34) Omvendelse krever «gjerninger som passer for anger». (Apostlenes gjerninger 26:20) Det betyr at vi må forlate falsk religion, handle i samsvar med det Jehova Gud befaler, og vise ham udelt hengivenhet. (5. Mosebok 30:2, 8–10; 1. Samuelsbok 7:3) Resultatet av vår omvendelse blir at vi endrer tankegang, personlighet og mål i livet. (Esekiel 18:31) Vi 'vender om' etter hvert som ugudelige trekk blir erstattet av den nye personlighet. – Apostlenes gjerninger 3:19; Efeserne 4: 20–24; Kolosserne 3:5–14.

28. FEBRUAR–6. MARS

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. SAMUELSBOK 9–11

«Saul var ydmyk og beskjeden til å begynne med»

***w20.08* 10 avsn. 11**
Vandre ydmykt og beskjedent med din Gud

11 Tenk over det som skjedde med ***kong Saul***. Til å begynne med var han en beskjeden ung mann. Han var klar over sine begrensninger og hadde ikke så lyst til å påta seg større ansvar. (1. Sam 9:21; 10: 20–22) Men etter hvert begynte Saul å ta seg friheter. Dette dårlige trekket kom til syne kort tid etter at han var blitt konge. En gang ble han utålmodig mens han ventet på profeten Samuel. I stedet for å vise beskjedenhet og stole på at Jehova ville hjelpe folket, ofret Saul et brennoffer selv om han ikke hadde myndighet til å gjøre det. Det førte til at Saul mistet Jehovas godkjennelse, og at Jehova forkastet ham som konge. (1. Sam 13:8–14) Vi bør lære av dette advarende eksemplet og passe på at vi ikke tar oss friheter.

***w14* 15.3. 9 avsn. 8**
Hvordan bevare en selvoppofrende innstilling

8 Saul, som var konge i Israel, er et advarende eksempel som viser oss hvordan selviskhet kan bryte ned en selvoppofrende innstilling. Da Saul ble konge, var han beskjeden og ydmyk. (1. Sam 9:21) Han ville ikke straffe de israelittene som snakket nedsettende om ham som konge, selv om han kunne følt at han hadde rett til å forsvare sin gudgitte stilling. (1. Sam 10:27) Saul lot seg lede av Guds ånd ved å føre israelittene i et slag mot ammonittene. Etterpå gav han ydmykt Jehova æren for seieren over dem. – 1. Sam 11:6, 11–13.

***w95* 15.12. 10 avsn. 1**
Ammonittene – et folk som gjengjeldte godhet med fiendtlighet

Igjen hadde ammonittene gjengjeldt Jehovas godhet med fiendtlighet. Jehova ignorerte ikke den brutale trusselen. «Da Saul hørte dette, kom Guds Ånd over ham, og han ble brennende harm.» Under Guds

ånds ledelse mønstret Saul en hær på 330 000 soldater som utryddet ammonittene så fullstendig at «det [ikke var] to mann igjen på samme sted». – 1. Samuelsbok 11:6, 11.

Åndelige perler

***w05* 15.3. 22 avsn. 8**
Viktige punkter fra 1. Samuelsbok

9:9 – Hva viser uttalelsen «den som i dag kalles profet, ble i tidligere tider gjerne kalt seer»? Den kan antyde at uttrykket «seer» på Samuels tid og i kongetiden i Israel ble erstattet av uttrykket «profet» fordi profetene fikk en mer fremtredende rolle da. Samuel regnes som den første i rekken av profetene. – Apostlenes gjerninger 3:24.

© 2021 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania